

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bono Sodalitatis Partheniæ, Et Officiis Sodalium Erga Deiparam Patronam

Bourgeois, Jean

Antverpiæ, 1622

Cap. 11. De vtilitate legum Sodalitatis, quibus eius administratio
continetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48699)

& absconsionem à turbine, & à pluuiâ. Tabernaculum militantium & peregrinantium ab æstu concupiscentiæ noxiæ, in absconsionem à turbine procellarum ac tentationum adolescentiæ maximè turbidarum. Denique quod Ioannes in Apocalypsi de cælesti Ierusalem, ad eiusdem peregrinantis Hierosolymæ particulam Sodalitatem accommodare licet:

Apoc. 21. 3. Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis, & ipsi populus eius erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

CAPVT XI.

De utilitate legum Sodalitatis, quibus eius administratio continetur.

*2. 2. q. 93.
a. 3.*

DVplici ratione ac via cōficit S. Thomas legem omnem, modò bona sit ac iusta, nihil esse aliud quàm derivationem, & radium quendam legis æternæ. Primum participatione eius potestatis quæ necessaria est ad legem condendam, de qua Apostolus: *Omnis potestas à*

Deo

Deo est. Deinde quòd id ipsum, quod à legitimo legislatore decernitur, consentiat atque congruat cum eo quod est in mente diuina fixum & constitutū. Quæ vtraque ratio egregiè conuenit in leges ac regulas Partheniæ Sodalitatis. Ac prior quidem potestatis & auctoritatis, à Deo concessæ perspicua est; cum Præposito Generali Societatis Iesu, penes quem est omnis administrandæ Sodalitatis cura, vel eius Vicario, potestas facta sit ab ipsa Apostolica Petri Sede, Romanoque Pontifice pro felici Sodalitatis statu, regimine, & directione quæcumque statuta, constitutiones, decreta, licita tamen & honesta, sacris Canonibus & Concilij Tridentini decretis minimè contraria condendi, moderandi, immutandi, reformandi: quæ postquam edita fuerint eiusdem Apostolicæ Sedis mandato, ab omnibus Sodalibus existant inuiolabiliter obseruanda. Posterior, ex ea quam Pontifex adhibet moderatione, ac restrictione, modò licita & honesta, &c. legis ratio patet, quam obseruatam esse diligentissimè non est dubium, cùm

eæ leges in Vrbe primùm editæ per pu-
 blicos Censores, quorum id muneris est,
 approbatæ prodierint; nec alia planè sit
 ratio Sodalitatis administrandæ, quàm
 ea quam sibi Deus, cui Virginis honos ac
 cultus præcipuè cordi est, iam ab ipsa
 æternitate præstituerit. Cùm certum sit
 nullam sine certis legibus constitui ac
 conseruari posse Remp. cùm nulla socie-
 tas, nullusque hominum cœtus coale-
 scere queat, nisi & certum sibi finè præ-
 scribat, & quæ ad eum consequendum
 conferant honestarum actionum adiu-
 menta, legumque adsciscat munimenta;
 haud est obscurum, ad Sodalitatem sta-
 biliendam necessarias fuisse leges, quæ
 ad cultum pietatis aduersus sanctam
 Matrem tuendæ & augendæ conduce-
 rent, & essent cum æterna Dei mente ac
 lege quàm maximè congruentes. Si iure
 celebratur illa S. Pachomij Regula, ad
 eum ab Angelo delata, atque inde nun-
 cupatur Angelica, quæ cœnobiticæ vitæ
 describentur instituta; iure quoque
 Sodalitatis leges, vt à B. Virgine Matre
 profectæ, eius cultus & honoris institu-
 tæ

tæ causâ, ab eaque dictatæ & inspiratæ, in summo erunt habendæ pretio, Partheniæque ac Virgineæ censebuntur. Id sibi dictû quisq; Sodalis reputet, quod est in Prouerbiis: *Audi fili mi, disciplinam patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ, vt addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo.* Et rursus: *Conserua fili mi præcepta patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ.* Ait igitur Diua Mater cuique Sodali: *Audi fili mi, & accipe consilium intellectus, & ne abijcias consilium meum.* Habent enim eæ leges consilij magis quàm præcepti vim, cum nullam grauioris culpæ necessitatem imponât. Monita sunt saluberrima, quæ D. Mater in animis nostris inseuit, de cuius in nos pietate idē existimare par est, quod de Monica matre sua prædicat Augustinus: Præcepta vitæ, quæ in animo plantauerat verbo, rigabat lachrymis, alebat exemplis. *Inijce pedem tuum in compedes illius, & in torques illius collû tuum.* Gloriosum est à Deipara Virgine esse cõpeditum: nam compedes eæ, torques sunt velut illustrissimi cuiuspiam ordinis notæ. *Subiice collum tuum, & porta illam,*

Prou. 1. 2.

c. 6. v. 20.

Eccli. 6.
24.

Lib. 2. Confession.

v. 25.

v. 26.

& ne acedieris vinculis eius. Est & Virginis
 Matris onus leue, iugumque suaue, vin-
 cula expetenda suauiaque, sed amanti. In
 omni animo tuo accede ad illam, & in omni
 virtute tua conserua vias eius: inuestiga illa,
 & manifestabitur tibi, seu beatam matrem,
 seu illius legem, & continens factus non de-
 relinquant eam. In nouissimis enim inuenies re-
 quietem in ea, & conuertetur tibi in oblectatio-
 nem. O quantum solatium gaudiumque
 morituro Sodali leges omnes ad vngue
 accuratissime seruauisse! Consuetudo
 consuetudine vincitur, altera autem na-
 tura est consuetudo, assuescendum igitur
 semper optimis institutis, quæ etsi initio
 tristia difficiliaque videantur, mox eua-
 dent ipso vsu dulcia ac iucunda, & in na-
 turam propè alteram conuertentur. Et
 erunt tibi compedes illius in protectio-
 nem fortitudinis, & bases virtutis, &
 torques illius in stolam gloriæ; decore
 nim vitæ est in illa, & vincula illius alli-
 gatura salutis, stolam gloriæ indues eam,
 & coronam gratulationis superpones ti-
 bi. Quid à me dici possit vberius ad com-
 mendationem legum Sodalitatis? Si lan-

guidus

Vers. 27. &
28.

v. 29.

guidus es ac saucius, erunt tibi decor vi-
 gorque vitæ, & alligatura salutis; si fer-
 uidus spiritu, & ad Dei & Virginis Matris
 obsequium optimè comparatus, gloriæ
 stola, & gratulationis diadema. Vel refe-
 ramus hunc versum ad alteram beatam
 vitam, priorem huic ærumnosæ vitæ cō-
 modemus. Quam vim habet aphorismi
 medicorum, ad tuendam reparandamq;
 sanitatem, quàm est opportunus in lōga
 & dubia peregrinatione descriptus ac-
 curatè viarum omnium index, quàm est
 opificibus in opere struendo vtilis & ne-
 cessaria regula & amussis; eandem vim
 habent istæ leges Partheniæ, tamque
 sunt opportunæ ac necessariæ Sodali, si
 velit omnem animi sui morbum languo-
 remq; percurare, si in Virginis obsequio
 sanus vegetusq; magnis itineribus ad ab-
 solutam primùm diuinæ charitatis per-
 fectionem, tum ad cælestem supremam-
 que patriam contendere, singulasq; vir-
 tutum exercitationes quo oportet ordi-
 ne, sine ac modo ad Dei, Diuæq; Matris
 obire gloriam elaboret. Vt nobiles pu-
 ellæ speculum è cinctu gerunt appēsū,

vt, si quis exoriatur in vultu næuus, aut
 extra normam exeat capillus, mox ad-
 hibito speculo corrigant ac detergāt; ita
 Sodalibus hoc legum speculum de ma-
 nibus numquam deponendum est, sed
 ad illud mores suos componere, actio-
 nesq; omnes aptare ac discriminare de-
 bent, quò in omni vitæ progressu omni-
 que die Christo Domino, Beatæq; Ma-
 tri gratiores euadant. Ex hisce legibus
 discimus, quis aduersus supremum Dei
 Numen religionis ac patriæ cultus adhi-
 bendus sit, quænam adoratio deferēda,
 quæ erga Sanctissimam Dei Matrem pie-
 tas hyperdulix, quæ cæteris cælitibus
 obseruantia & dulia præstanda, tū qui-
 bus officijs proximos demereri nos o-
 porteat beneficentiæ, & misericordiæ tū
 spiritualis, tū corporalis, operibus, qua
 aduersus eos iustitiæ charitatisque ratio
 perpetuò retinenda; quæ deniq; in nos
 ipsos abstinentiæ, continentiæ, paciētiæ,
 pœnitentiæ, cæterarumque virtutū mo-
 deratio decernenda. Cùm duæ sint par-
 tes iustitiæ Christianæ, vt declines à ma-
 lo, & facias bonum, vitia fugias, virtutes
 secte-

secteris, ne cuiquam officias, & omnibus commodes; ad vtrumque munus harū legum obseruatio valet, ex quā & fuga vitiorum, & virtutum exercitatio, & meritum vberima seges, exoritur: neque modò vti Decalogus, & cetera Dei, matrisque Ecclesiæ præcepta facilius obseruentur, efficit; sed & compendiosam quandam exhibet semitam, quā haud difficulter adeatur ad summū Christianæ perfectionis apicem. Quod in auibus pennæ, in curribus rotæ, in nauibus vela & antennæ, hoc ad Decalogum, diuināque legem istæ Partheniæ superadditæ, vt in omni virtutis perfectionisque studio cursus expeditior velociorque existat, neque desit vnumquam, in quo tuam exercites pietatē (semper enim aliquod vel aduersus Deum, Diuinamque Matrem, aut aduersus proximos viuos aut vita functos pietatis officium præscribunt) & quo simul ingentes cælestis gloriæ meritum aceruos adaugeas. Ea certè via est multorum iam vestigijs trita ac consignata, qua Beata Mater clientes suos ad cæleste filij regnum securo ac iucun-

Psal. 118. 1.

do tramite traducit. Quæ constanter insistenda est, nec ad dextram, nec ad sinistram declinandum, magnaque Beatæ Mariæ hoc eius legum beneficio semper habenda gratia. *Beati immaculati in via, qui ambulat in lege Domine nostræ, canereque ei possunt ex animo gratulantes, gratiasque agentes, psalmum illum CXVIII. suavissimum, & pietatis sensu refertissimum, non enim qui operantur iniquitatem, in viis eius ambulauerunt, &c.*

CAPUT XII.

De Patris directoris ope spiritali minimè negligenda.

PRæter eum, quem cuique Deus homini tutelarem attribuit Angelum, alium præterea Partheniæ Sodalitati præsidè custodemque à clementissima Domina procuratum, cuius curæ ac fidei tum Sodales singuli, tum ipsa Sodalitas vniuersa concredita sit, haud difficulter assentietur, qui ceteris hominum piorum cœtibus atque conuentibus Angelum aliquem Dei munere præesse non dubitabit.